

efter en total Overfluelse af hele Forholdet, og at man ved en Opstilling af de enkelte Bestanddele kun vil komme til Forvirringer og Forviklinger og dog til et usikkert Resultat. Jeg kan ellers ved at betragte disse Forhold ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der kunde begaaes Lovstridigheder, aabenbare Feil mod Lov og Ret ved Afstgelsen af Kjendelser ikke blot af de første Afsløsningsmand, men ogsaa ved den overordnede Commission. Der kan opstaae urigtige Meninger med Hensyn til Spørgsmaal om Habilitet; ligeledes om hvad man skal indbefatte under det Høveri, der skal gives Bestemmelser for, og der kan opstaae urigtige Meninger med Hensyn til Pluralitets-Beregningen. Nu er altsaa Spørgsmaalet, skal der aldeles ikke gives noget Værn derimod? Det forekommer mig at være høist nødvendigt, at der, uagtet der angaaende Taxationen som saadan ingen videre Forhandling skal være, dog maa kunne finde en Cassation Sted af de Domme, der ere affagte ved Overcommissionsen. Der er naturligvis ikke Tale om nogen Cassations-Instants for den Behandling, der var foregaaet ved de første Afsløsningsmænd, thi der gaaer man til den Commission, til hvem denne Behandling kan indanses, men dersom der skulde være begaaet noget saadant Lovstridigt i den endelige Commission f. Ex. at Noget blev erklæret for Stemmesleerhed, som ikke var det, saa troer jeg, der burde finde nogen Afgang til Cassation Sted. Jeg troer, at den retteste Maade, hvorpaa der kunde raades Bod paa Sligt, det maatte være en Indankning til Høiesteret; jeg troer ikke, det vilde vinde Bisald, at overlade det til nogen Regjeringsmyndighed og overlade det til en underordnet Ret kan man heller ikke. Thi skal man have en fuld Retsbetryggelse, saa maa Sagen igjen kunne indanses for Høiesteret; det maatte altsaa hellere afgjøres umiddelbart af Høiesteret, og jeg troer, at naar man overhovedet gik ind paa en saadan Cassations-Instants saa maatte Indankning af saadanne Sager skee til Høiesteret. Det kunde dog ikke skee ad den sædvanlige Procesform, men Sagen afgjøres efter den indgivne Besværing og de derover afgivne Erklæringer samt de indsendte Acter og

hvad videre Oplysninger Høiesteret fordrer. Jeg stiller ikke noget Endringsforslag i den Henseende; men jeg maa henstille til Udvalget, om der ikke paa den ene eller anden Maade maatte sørges for, at de paa aabenbare Lovstridigheder grundede Afgjørelser maatte kunne berigtiges. Som en mindre vigtig Bemærkning skal jeg anføre, at jeg finder det ikke just nødvendig, at man, naar man indanker Afsløsningsmændenes Kjendelser, saa først skal indstævne dem; det er rigtignok en Regel i Loven, at de Dommere skulle stævnes, som have affagt Dommen, men der lægges kun liden Vægt derpaa, og det er af liden praktisk Vigtighed, naar de ikke netop stævnes til at stande til Rette, og naar man altsaa ikke kræver dem til Ansvar, saa har det ingen Interesse for dem at vide, at en saadan Paankning finder Sted, og det kan, naar Vedkommende boe langt borte, give Anledning til Bidtlostigheder og Beføstninger, foruden at Stævningens Fremsendelse til forskellige Steder gjør, at der indløber Irring og Forvikling. Forresten, uagtet jeg ikke antager det for nødvendigt, saa har jeg dog heller ikke nogen yderligere Betænkkeligheder derved.

Steffensen: Det var med Hensyn til det Endringsforslag, at der skulde udfordres ved Siden af Afsløsningsmændene en sagkyndig Landmand, at jeg skulde tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Saaledes som Sagen har stillet sig for mig, antager jeg dette for at være ganske overskødig; thi naar man tager Hensyn til, at der vist af Sogneforstanderskaberne bliver valgt saa sagkyndige Mænd, som de ere istand til at faae i den Retning, og der fra Regjeringens Side bliver valgt en Formand, som besidder de fornødne Kundskaber til at bestride Forretningerne, saa synes det mig, at det er overskødig, at der skal tilførdnes endnu en Mand mere fra Regjeringens Side. Da man derhos maa antage, at Sagkyndigheden kun skal gjælde med Hensyn til Landvasenet og de Beregninger, som forekomme ved Afsløsningsmanden, saa troer jeg, at de Mænd, som ere valgte fra Sogneforstanderskaberne, maatte være tilstrækkelige. Derved vilde Commissionen komme til at bestaae af et ulige Antal Mænd, som jeg antager vil være meest passende med Hensyn til Afstemningen. Naar